

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ioachimi Langii colloquia Latina

Lange, Johann Joachim

Halae Saxonum, 1786

Decvria qvarta de re scholastica pomeridiana. Andreas et Christophorvs

[urn:nbn:de:bsz:31-264123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-264123)

mihî illam, mutabo, eius cuspidem aut crenam scapelo, nisi huius acies fuerit obtusa. C. Apta nunc esset scribendo, nisi cuspidem haberet nimis tenuem. A. Porrige eam iterum, mox fiet crassior. C. Hem! facta est duriuscula et nimis crassa. A. Augebo crenam et cuspidem acuam ad minutas litteras.

III aliud eiusdem argumenti.

A. Vbi emisti chartam tuam, Christophore, chartam nullius pretii? C. Tua non est melior. A. Est sane: non etiam perfluit, sicut tua, quæ ferre omnes litteras transmittit, instar emporeticæ, seu bibulæ. C. Sic imposuit mihi Sempronius, mercator. A. Aut potius chartarius seu chartarum confector mercatori. C. Certe poenitet me emtionis meæ, qui non vnam atque alteram plagulam, sed integrum emi scapum seu codicem, viginti quatuor plagulas continentem.

IV aliud eiusdem argumenti.

A. Vbi est regula tua, Christophore? C. Non amplius scribo ad regulam. A. Ergo eam mihi da mutuam. C. Dabo, si mihi dederis parum atramenti. A. Ipse habes atramentum. C. Habeo quidem, sed est decolor, imo nimis spissum. A. Si spissum est, illud aqua dilue, dilutum penna misce. C. Factum est. A. Nunc litteras pingit munde ac eleganter. C. Malo vti atramento scriptorio, seu litterario, quam futuro. A. Caue, ne subuertas thecam arenariam, aut atramentum, nec amittas thecam calamariam.

V de recitatione lectionis.

C. Recita lectionem tuam, Andrea. A. Nondum eam teneo. C. Ergo eam discite: quid cessas?

fas? mox enim recitanda erit, et quidem memoriter. A. Memoria mea admodum debilis est, et recusat lecta retinere. C. Erras: nam culpa non est in memoria, sed in animo tuo, qui piger est. A. Tu vero, Christophore, quomodo comprehendis ea memoriter, quæ legis? C. Subinde me excito ad discendi ardorem, et sine vlla defatigatione aut tædio lego, quæ mihi demandata sunt, totiesque attente relego, donec penfum meum sine hæsitatione recitare possim.

VI de recitatione.

A. *Repetitio est mater studiorum.* C. Quis ita dixit? A. Pater meus. C. Num etiam pater te docet domi? A. Vtique: præcipue me excitat ad repetitionem eorum, quæ in schola audiui, legi et didici. C. Siccine tibi commendat repetitionem ista sententia, quam proferebas? A. Omnino ita est. C. Iam intelligo mentem tuam. A. Nisi ego domi repetiuissem ea, quæ heri didici, iam me præceptor deprehenderet imparatum, sicut te. C. Metuo sane, ne vapulem.

VII de disciplina.

C. Vapulaui, Andrea: vtinam nulla esset disciplina! A. Iure castigatus es: nam qui non curat *verba*, *verbera* accipit non immerito. Certe sine *disciplina* nemo recte discit: vnde nomen forsitan habet a *discendo*. C. Bene mones, discam et bene me geram, ne cogar manum, aut nates (sit venia verbo, ferulæ subiicere, aut asini (qui pigrorum socius est) simulacrum sustinere, seu portare. A. Prudenter ages.

VIII de

VIII de silentio.

A. Heus! Christophore, rem tibi narrabo
 Iepidam. C. Mitte me, garrule! præceptor
 nobis imposuit silentium. A. Non ignoro: nee
 clamabimus, neque clara voce loquemur, sed ad-
 modum submissa. C. Nec submissæ garriendum
 est. A. Quis audiet? nemo. C. Erras, Deus
 audit, qui vbique præsens est. A. Silebimus!

IX de præceptoris absentia.

A. Præceptor euocatus est: Iudamus, condi-
 scipuli! C. Tacè, Iudio! sin minus, ludetur
 in tergo tuo. A. Ecce delatorem! sicine om-
 nia deferenda sunt ad præceptorem? C. Om-
 nino: is enim vestri obseruationem mihi iniun-
 xit. A. Tibine? quid te curamus? C. Ergo
 vos virga curabit, mentemque vestram male fa-
 nam sanabit: Quid? quod statim aderit præcep-
 tor. Interea vero Deum habes præsentissimum.

X de testimonio diligentia.

A. Heri non accepi merendam. C. Quæ
 erat causa? A. Negatum diligentia testimonium.
 C. Cur illud tibi negauerat præceptor?
 A. Quia in studiis hand fueram diligens. C. De-
 fectus diligentia iusta est causa merendæ negan-
 dæ. A. Id expertus sum damno meo. C. Sic,
 quæ nocent, docent; et qui nihil meretur, nul-
 lam accipit merendam.